

DROSMĪGAS CĪNAS PILNU 2010.GADU!

2010.gadā novēlam katram latvietim un latviešu nācijas svētākās intereses atbalstošajam cittautie-
tim apgaismot un pārliecināt kaut vienu okupantu
vai okupantu ģimeni pamest Latviju uz neatgrieša-
nos! Lai gaismas nešana okupantu vidū būtu sekmīgā-
ka, šim "DDD" numuram ir pievienoti divi pielikumi krie-
vu valodā. Izlasiet tos paši un uzdāviniet vai iemetiet
pasta kastītē kādam okupantam vai kolonistam, lai iz-
smēloši informētu par Latvijas dekolonizācijas neiz-
bēgamību un pamudinātu to doties mājup uz etnisko
dzimteni.

Ja kāds latvietis saņem savā pasta kastītē okupan-
tam domātu laikrakstu, tad lai nedusmojas, jo ne visi
iedzīvotāji pazīst savas mājas iemītņiekus. Ar mīlestī-
bu un svētu niknumu iemetiet to kāda okupanta pasta
kastītē! Lūdzu, nevairieties no konfliktiem, kas tādā vei-
dā var rasties ar okupantiem. Gluži otrādi, katram lat-
vietim ir jāuzspiež okupantiem saimniektautas kārtība
savā zemē. Sūtiet viņus uz trim burtiem no Latvijas!
Okupantiem tāda valoda ir saprotama – kā jau barba-
riem. Lai viņi bezspēkā naidojas, bet latviešu patriotus
tas lai neuztrauc. Atcerieties, ka Latvijas valsts nozie-
dzīgā integrācijas jeb okupantu sajaukšanas ar latvie-
šiem politika ir izgāzusies kā veca sēta. Smeļieties acīs
mūsu esošajiem un bijušajiem valsts vadītājiem! Patie-
si, tas ir mazākais, ko viņi pelnījuši.

"DDD" lasītāji un veidotāji kopā veido veselu armiju,
ar kuru okupantiem un pašmāju kangariem nāksies rē-
ķināties. Ar katru gadu "DDD" lasītāju un atbalstītāju
skaits, spēks un apņēmība pieaug. Tāpēc arī šogad kļū-
stiet arvien radošāki, drosmīgāki, mērķtiecīgāki un gud-
rāki, dodiet lasīt "DDD" un pamudiniet uz aktīvu rīcību
arī tos, kuri vēl ir aizmiguši!

Lai 2010.gads nes ilgi gaidīto Latvijas deokupāci-
jas, dekolonizācijas un deboļševizācijas procesa rea-
lizēšanos!

"DDD" redakcija

Šajā numurā lasiet:

KURŠ AIZSTĀVĒS MĀTI LATVIJU?

Intervija ar LNF priekšsēdētāju
Aivaru Gardu

→ 2. lpp.

LATVIJA – DIEVA AUSS

Saruna ar LU Fizikas un matemātikas
fakultātes profesoru, habilitēto matemātikas
doktoru, akadēmiķi Andri Buiķi

→ 3. lpp.

MULĶIS VAI NEKAUŅA?

→ 4. lpp.

NEĒRTOS LIECINIEKUS CENŠAS IZNĪCINĀT

→ 8. lpp.

ČAKLS DARBS – LATVIJAS RESURSS

Saruna ar uzņēmuma "LARELINI" prezidentu Valēriju Lukašenoku

LINU AUDZĒŠANA LATVIJĀ

DDD: Jūsu vadītais uz-
ņēmums "Larelini" ir speci-
alizējies linu pārstrādē un
linu audumu
izgatavošanā.

**Valērijs Lu-
kašenoks:** Jā,
mēs ražojam
no linšķiedras
līdz pat gata-
vai precei, tas
ir, izgatavojam
ne tikai linu
audumus, bet
arī šujam, pie-
mēram, gultas-
veļu, aizkarus,
galdautus un
citas preces.
Mūsu uzņē-
mums ir vienīgais Latvijā,
kas veic šādu pilnu ražoša-
nas ciklu.

DDD: Vai jūs izmantojat
vietējos izejmateriālus, tas
ir, Latvijā audzētos linus?

V.L.: Nē, diemžēl Latvi-
jā jau pēdējos trīs gadus
linkopības vairs nav. Izej-
materiālus mēs importē-

jam no Rietumeiropas –
šogad pamatā no Polijas,
iepriekšējos gados no Fran-
cijas un Beļģijas.

DDD: Jūsprāt, var-
būt linkopība Latvi-
jā tomēr būtu per-

**"Tagad ir krīze, kura
mūs piespiež darboties
ar savu galvu, rokām
un saviem resursiem.
Beidzot cilvēkiem
rodas tik nepiecieša-
mā motivācija
strādāt ražošanā!"**

**spektīva nozare? Kāpēc gan
būtu jāimportē to, ko varam
izaudzēt paši?**

V.L.: Es uzskatu, ka bū-
tu perspektīva!

Linkopības problēmu es
diezgan labi pārzinu, jo šā-
jā nozarē strādāju jau sen.
Savulaik Latvijā bija se-
šas linu rūpnīcas. Tomēr

jāatzīst, ka nekad nav bi-
jis tā, ka mēs paši izaudzē-
tu pietiekami daudz linu.
Padomju laikos no Latvi-
jas līnijām tika
izmantoti 50
procenti, bet
1996.gadā,
kad pri-
vatizē-
jām

šo rūpnīcu, to jau bija tikai
20 procenti, pārējais dau-
dzums tika importēts.

Es uzskatu, ka lauk-
saimniecības tirgus vispār
ir ļoti grūts, jo tas neeksis-
tē kā klasiskais tirgus. Tas
tāpēc, ka daudz ko nosaka
Eiropas Savienības un na-
cionālās subsidijas. Tātad

lauksaimnieki ir atkarīgi
ne tikai no pieprasījuma un
pieāvājuma, bet arī no
materiālā pabalsta. Līdz
iestāšanās Eiropas Savie-
nībā brīdīm Latvijas linu
audzētāji saņēma naci-
onālās subsidijas, un vie-
tējie zemnieki bija vairāk
ieinteresēti nodarboties ar
linkopību, jo lins ir diezgan
grūta kultūra. Rapšus vai
kviešus izaudzēt ir vieglāk
nekā linus. Tagad Eiropas

Savienībā ir ci-
ta subsidiju pie-
šķiršanas sis-
tēma, tiek
maksāts par
platību neatka-
rīgi no audzēja-
mās kultūras,
līdz ar to konku-
rētspēja, no
zemnieka skatupunkta, li-
niem samazinājās.

DDD: Tātad principā
Latvijas klimatiskie ap-
stākļi ir piemēroti linu
audzēšanai, bet zemnieki ar
to nenodarbojas?

V.L.: Jā, tieši tā.

Turpinājums 4. lpp.

TOTALITĀRISMA IEDĪGLI LATVIJĀ

Saruna ar Neatkarīgās policistu arodbiedrības (NPA) priekšsēdētāju Armandu Augustānu

UZ LIKUM- PĀRKĀPUMA ROBEŽAS

DDD: Kas šobrīd isti no-
tiek policijā? Iekšlietu mi-
nistre Linda Murniece stās-
ta, ka viss ir labi, policistu
prasības un vajadzības ap-
mierinātas, tikmēr policis-
tus pārstāvošās arodbiedrī-
bas ceļ trauksmi un pauž
pilnīgi pretēju viedokli.

Armands Augustāns:
Ministres rīcība tik tiešām
visu šo laiku (līdz
25.novembrim, kad viņa to-
mēr satikās ar arodbiedrī-
bām) ir balansējusi uz li-
kuma pārkāpšanas robe-
žas. Runa ir par Satversmi,

likumu "Par arodbiedrī-
bām", likumu "Par polici-
ju", kas skaidri noteic, ka
Valsts policijai var būt

**"Pie mums notiek šausmu lietas, tiek
iznīcinātas pat veselās nozares, bet neviena
amatpersona no amata nav atkāpusies."**

arodbiedrības. Nav nozi-
mes, vai šajā arodbiedrībā
ir divi cilvēki vai visa poli-
cija, un ministrei ar šīm
arodbiedrībām ir jātiekas
un jārunā! Ja tas nenotiek,
mums ir tiesības šo jautā-
jumu celt daudz augstāk
un runāt asāk.

Kas attiecas uz kraso si-
tuācijas vērtējuma atšķiri-

bu – teiksim tā, ministrei
piemīt politiskais popu-
lisms, jo jāparāda tautai,
ka viņa it kā kaut ko dara.

Savukārt arodbiedrības
skatās reāli – "no zemes",
redz, kas patiesībā notiek.
Ja policijas darbiniekam ir
jācinās par tādiem elemen-
tāriem jautājumiem kā,
piemēram, lai viņam no-
drošinātu elementāras
kancelejas preces, bet vien-
laikus viņš redz, ka minis-
trijas iepirkumos par tel-

pu uzkopšanu tiek tērēti se-
ši tūkstoši latu, kas, ma-
nuprāt, ir nesamērojami
daudz salīdzinājumā ar iz-
devumiem, kas vajadzīgi
policistu kancelejas preču
nodrošināšanai, tad rodas
ši nesaskaņa un sašu-
tums... Kas ir svarīgāk –
tas, ka ministrei ir smalks
tualetes papīrs, vai tas,
ka policistam nav ne pildspal-
vu, ne papīra, uz kā rakstīt?

Esam tik tālu nonākuši,
ka arodbiedrībai jācinās
par to, lai policistiem paš-
iem par savu naudu nav jā-
pērk kancelejas preces, un
par citiem līdzīgiem jautā-
jumiem.

Turpinājums 7. lpp.

Apsveikumi

Paldies par skaistajiem un sirsnīgajiem pasta sūtījumiem, apciemojumiem un telefona zvaniem! Sveicienu ir bijis tik daudz, ka, lai publicētu visus laba vēlējumus, būtu nepieciešama papildus avīze. Tādēļ šoreiz esam ievietojuši tikai daļu, bet itin visi silda mūsu sirdis un palīdz mūsu kopīgajā darbā. Paldies, Jums, "DDD" lasītāji!

Jūsu "DDD" veidotāji

Ber laimīte sudrabiņu
Ziemassvētku vakarā,
Lai mirdzēja visi ceļi
Jaunajā gadiņā!

Neizsīkstošu enerģiju un veiksmi Jaunajā gadā!
Novēl Rūta Līvija Icaka

Visiem "DDD" veidotājiem!
Novēlu Jaunajā gadā izturību un ticību, ka Jūsu darbs ir vajadzīgs latviešiem un Latvijai.

Ansis Šnore

God. avīzes "DDD" kolektīvam!
Priecīgus Ziemassvētkus un **lai salavecis, kas ar briežiem dodas Austrumu virzienā, Jaunajā 2010.gadā paņem sev līdzīgu okupantus un viņus atbalstošos mūsu tautas nodevējus!**
Cīņai un uzvarai sveiks!

Aivars Gedroics ar tuviniekiem

Balta sarma glāsta koku zarus,
Siltas zvaigznes eglēm plaukstās krīt,
Ceļš lai allaž tik uz priekšu sokas,
Lai ar mīlestību nāk ik rīts!
Drosmīgās Latvietes!
Skaistus Ziemas Saulgriežus un **Laimīgu Jauno – 2010.gadu!**
Sirsnībā,

Daina Šķiezna-Elsberga

No sirds sveicu visus jūsu darbiniekus svētkos!
Gaišus jums visiem Ziemassvētkus un **Laimīgu, ar veselību un panākumiem svētītu Jauno Gadu!**
Ar cieņu,

Konstantīns Pupurs
ASV Armijas bāzē Vācijā

Lai panākumiem bagāts Jaunais 2010.gads!
Izturību, spēku un veselību!

Novēl Vita ar ģimeni
Irijā

Novēlu "DDD" 2010.gadā būt lāpnesim – latviešu taku meklētājam cilvēces ceļā!
Cienā Jūsu,

Jānis Biezais
Ķekavā

Gaišus, siltus Kristus dzimšanas svētkus!
Veiksmi, izturību Jaunajā 2010.gadā!

G.Bērziņa

Ļ.cien. "DDD" kolektīvam – **veselību, veiksmi, izturību, Gara Spēku un nepaguršanu!**
Laimīgu jauno gadu!

I.Pastere

Lai Jaunā gadā visas dienas
Kā zelta vārpas pilnas list.
Lai netrūkst spēka darbus darīt
Un domu briedums neapsīkst.
Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu, cerību un veiksmes pilnu Jauno gadu!
Lepojamies ar jūsu drosmi, cīnoties ar sarkano puķi.
Lai piepildās sapņi par brīvu Latviju!
Novēl E.Emsiņš

Priecīgus, sniegotus Ziemassvētkus un **laimīgu, cīņā par latvisku Latviju panākumiem bagātu 2010.gadu**
Jums, visai "DDD" redkolēģijai un Gardas kungam, sirsnīgi novēl –

Laimonis Holms
Argentīnā

KURŠ AIZSTĀVĒS MĀTI LATVIJU?

Intervija ar LNF priekšsēdētāju Aivaru Gardu

OKUPANTI SEŽ LATVIEŠIEM UZ KAKLA

DDD: 2009.gada 21.decembrī Satversmes tiesa lēma, ka valdības lēmums samazināt pensijas bija Satversmei neatbilstošs. Kā jūs vērtējat šādu lietas iznākumu?

Aivars Garda: Esmu pensionāru pusē. Mani tikai neapmierina, ka Satversmes tiesa pieņēma lēmumu ieturētās pensijas pensionāriem atmaksāt vairāku gadu laikā. Tas nav taisnīgi – atņemt vienā mirklī, bet atdot dažos gados. Nezinu, ko domāja Satversmes tiesa, pieņemot šādu lēmumu. Taču, ja Satversmes tiesas tiesneši varēja nodot Abreni, iztirgot savu Tēvzemi, tad laikam nav ko brīnīties arī par šo lēmumu.

Runājot par pašiem pensionāriem, atceros televīzijā redzēto sižetu, kur kāds pensionārs teica, ka viņa māte, kurai šobrīd ir 103 gadi, visticamāk nesagaidīs valdības ieturētās pensijas atmaksu. Šī pensionāra vietā es teiktu tā: "Piedod, māt, es esmu bijis un joprojām esmu tev sliktis dēls, jo neesmu cīnījies par Latvijas atbrīvošanu no okupantiem. Es neesmu cīnījies par ideju. Tagadējā cīņa ir tikai par vēderu, lai mums abienu būtu ko ēst. Taču, cīnoties tikai par vēderu, kā redzi, māt, nekāda labuma nav. Esmu bijis glēvs vīrietis. Esmu izaudzinājis sliktus bērnus, kuriem, savukārt, izauguši slikti bērni, kuri par Māti Latviju nerūpējas. Kad Krievijai atdeva Abreni, manu balsi nedzirdēja, jo es klusēju. Tikai tagad, kad mums atņem pensiju, es bļāuju. Dziļi sirdi apziņas, ka esmu negodīgs un glēvs." Tieši tā es teiktu pensi-

onāru vietā, jo viņi, pieļaudami, ka valdība atdeva Abreni, ka maksā pensijas okupantiem, būtībā ir nodevuši savas nācijas intereses. 103 gadus vecās pensionāres dēls varēja ar nožēlu atzīt, ka viņš visus neatkarības gadus pieļāvis un joprojām pieļauj, ka okupantiem maksā pensijas. Latvijai nav pienākums maksāt okupantiem – lai viņiem maksā Krievija!

DDD: Vai jūs piekristat, ka pensionāri, neprasot Satversmes tiesai pensijas atjaunot tikai latviešiem un Latvijas likumīgajiem pavalstniekiem, būtībā kārtējo reizi palaiduši garām iespēju

"Kad jācinās par ideju, viņu nav, izņemot uzticīgos "DDD" lasītājus un LNF atbalstītājus. Bet, kad runa ir par vēderu, tad visi gatavi skriet un cīnīties."

rikoties taisnīgi un iestāties par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju?

A.G.: Protams, ka šādai prasībai bija jābūt, jo vismaz 500 miljoni latu no valsts budžeta aiziet okupantu izbarošanai. Viņi sež mums uz kakla. Visus – nu jau gandrīz septiņdesmit gadus viņi latviešiem riebuši, un, nemācoties latviešu valodu, spļaujot mums sejā, okupanti turpina riebēt arī šodien. Un ko dara latviešu pensionāri? Kad jācinās par ideju, viņu nav, izņemot uzticīgos "DDD" lasītājus un LNF atbalstītājus. Bet, kad runa ir par vēderu, tad visi gatavi skriet un cīnīties. Vai tiešām pensionāri nesaprot, ka Latvija ir viņu Māte? Vai tad Brīvības pieminekli nav iekalts: Tēvzemei un Brīvībai?! Vai tad sievietes statuja Brīvības pieminekli nav Māte Latvija, kas ikvienam latvietim jāaizstāv? Ja neaiz-

sargā ideju, tad arī miesīgā māte cieš. Cieš visa tauta.

TĀPĒC JAU SVF PAR LATVIJU ŅIRDZ...

Aivars Garda: Cieš ne tikai pensionāri, bet arī skolotāji. Un tas ir pareizi. Jā, skolotājiem un ārstiem ir jāsaņem lielas algas, bet pasakiet, kurš skolotājs cinās par Māti Latviju? Nosauciet vismaz vienu tādu skolotāju! Nosauciet kaut vienu ārstu, kurš cinās par Māti Latviju, par

teica, ka viņš var riskēt un cīnīties, jo viņam vēl visa dzīve priekšā. Savukārt viņam, vecam vīram, vēl gribas padzīvot. Viņš, nodzīvojis garu mūžu, negrib par Māti Latviju riskēt ar savu nožēlojamo glēvuļa dzīvību, bet jaunām sievietēm, lūk, jāriskē. Kas par to, ka bērni paliks bez mātem! Sikums!

Tāda latviešiem ir attieksme pret Māti Latviju. Protams, ka šādi cilvēki nav pelnījuši ne algas, ne pensijas. Tāpēc viņiem arī nekā nav. Tādēļ arī Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) ņirdz. Tādēļ mums ir stulba valdība, Saeimas deputāti, prezidenti, ministri...

DDD: Akadēmiķis Buiķis intervijā mūsu laikrakstam atzīst, ka, viņaprāt, krīze ir svētība mūsu tautai. Vai jūs arī domājat, ka ekonomiskās grūtības varētu garīgi pacelt latviešus?

A.G.: Mēs, LNF un laikraksta "DDD" veidotāji, vienmēr esam aicinājuši tautu cīnīties par ideju. Diemžēl retais atsauca. Kad jācinās par vēderu, tad cilvēki ir gatavi pat teltis salt. Protams, mēs varam cerēt, ka cīņa par vēderu pārvērtīsies cīņā par ideju. Cerēsim!

Turpinājums 5. lpp.

VĒSTULE

Kurš pieliks punktu šim bezjēdzīgajam pasaules karam?

Kari mēdz būt divējādi:
1. taisnīga atbrīvošanās cīņa;

2. netaisnīgs iebrukums svešā zemē.

Taisnīga atbrīvošanās cīņa notiek, atbrīvojot savu zemi no svešiem iekarotājiem. **Netaisnīgs iebrukums** – tas ir karš svešā zemē ar mērķi to okupēt, pakļaut savam diktātam, uzkundzēt šai zemei un tās iedzīvotājiem, paverdzinot, uzspiežot savu reliģiju un kultūru, izdeldējot šo zemi un tautu.

Tām valstīm, kuras kā okupanti lien Afganistānā, tāpat arī Irākā (un, kas to lai zina, kur vēl nākotnē), ar mērķi pakļaut šīs zemes savai ietekmes sfērai, uzkundzējoties un diktējot savus noteikumus, šis karš

ir iebrukums svešā zemē – tāds tas arī uz mūžīgiem laikiem ieies pasaules vēsturē. Un liels kauns tām valstīm, kuras piedalās šajā netaisnīgajā iebrukumā! Ar nevainīgu cilvēku asinīm

"Viņiem rūp vienīgi savas intereses un nekas vairāk! Latvijas valsts intereses tika un tiek ignorētas."

ir apraipti šo iebrucēju valstu karogi, starp tiem diemžēl ir arī Latvija.

Kad 1940.gadā Krievija okupēja Latviju, ar ziediem rokās pretī steidzās okupantu sagaidītāji – "savējie", tas ir, iebrucēju varas atbalstītāji, kangari. Tas ir svešo varu slepenā pagrīdes darba rezultāts. Pēc aculiecinieku lie-

cībām, tiem Krievijas karavīriem, kuri devās šajā netaisnīgajā iebrukumā, ticis iestāstīts, ka, lūk, viņi dodoties svētā misijā – atbrīvot Latviju no bada... Tas ir tik dziļi iekodējis okupantu apziņās, ka pat vēl tagad šie sevi uzskata par "atbrīvotājiem", kaut patiesībā tolaik cilvēki Latvijā dzīvoja turīgi, pārtikuši – to apstiprina mū-

su patiesā vēsture.

Līdzīgi šis scenārijs tagad atkārtojas Afganistānā, tāpat bija arī Irākā. Par to nav jābrīnās, jo 2. Pasaules karā Krievija un ASV bija sabiedrotās. Kad notika Krievijas–Cečēnijas konflikts, NATO neiejaucās. Arī Latvijai atgūt Abreni nav nepalīdzēja – ne NATO, ne Eiro-

pas Savienība (gluži otrādi, pierunāja veikt vislielāko muļķību Latvijas vēsturē, ko arī pie varas esošie īstenoja – uzdāvināja Abreni Krievijai). Lūk, kādi "draugi"! Viņiem rūp vienīgi savas intereses un nekas vairāk! Latvijas valsts intereses tika un tiek ignorētas. Tad kāpēc tagad **pazemoties līdz kājslauķu lomai**, piedaloties netaisnīgajā iebrukumā Afganistānā, tāpat arī citās valstīs?! Tiešām kauns par tādu mūsu valsts rīcību, kurai trūkst elementārās pašcieņas!

Ekonomiskā krīze ir neizbēgams kara līdzgaitnieks. Tāpēc arī tiek zagts, laupīts, blēdīts un melots uz nebēdu. Bet, kurš ir melis, tas vienlaicīgi ir arī blēdis un bandīts. Visai pasaulei jācieš šo kara gribētāju dēļ. Kurš viņus apstādina? Kurš pieliks punktu šim bezjēdzīgajam pasaules karam?

Ar cieņu!
Ritma Pedece

LATVIJA – DIEVA AUSS

Saruna ar LU Fizikas un matemātikas fakultātes profesoru, habilitēto matemātikas doktoru, akadēmiķi **Andri Buiķi**

Turpinājums no iepriekšējā numura

LATVIJAI VAJADŽĪGA GARA REVOLŪCIJA

DDD: *Jebkurš zinātnisks atklājums nereti sākotnēji ir tikai ideja, iedomas, par kuru daudzi vien pasmejas...*

Andris Buiķis: Jā, tā diemžēl ir. Zinātniskie līmeņi ir ļoti dažādi. Tādu zinātnieku, kuri paliek vēsturē kā jauna zinātnes virziena aizsācēji, ir ļoti maz. Daudzi gluži vienkārši pilda tehnisko darbu.

“Mēs varētu būt pirmie, kas sadzird jauno, kas to nodod tālāk pasaulei.”

Piemēram, mani doktoranti veic manis dotos uzdevumus, kas ielikami noteiktos rāmjos.

Kūns ir teicis, ka tad, kad noformējas paradigma, zinātne patiesībā balstās uz pagātnē pieņemtiem secinājumiem. Ja pētījumu laikā atklājas, ka paradigma jeb iepriekšējais pieņēmums nav pareizs, tad ir divas iespējas, kā zinātnieks reaģē – vai nu viņš apšaubā savus pētījumus un veic tos atkal un atkal, vai arī ar pilnu pārliecību pastāv uz savu iegūto rezultātu patiesumu un pierāda, ka iepriekšējais pieņēmums ir nepilnīgs. Tajā brīdī zinātnieks sāk veidot jaunu paradigmu.

Caurmērā ierindas zinātniskie darbinieki strādā šaurā, darba vadītāja noteiktā jomā, kas neprasa lielu, fundamentālu darbošanos. Par savu darbu viņš saņem naudu. Par kaut ko citu, kas ir ārpus konkrētā pētījuma, neviens pat neinteresējas. Pat tad, ja tiem iedotu Dzīvās Ētikas Mācības grāmatas, visticamāk, viņi tās noliktu malā ar atrunu: *gan jau kaut kad palasīšu...* Tā ir tā lielā problēma!

Latvijas likteni lielā mērā nosaka tas, ka mēs vairāk nekā piecdesmit gadus bijām okupēti. Diemžēl mums ir okupētu cilvēku domāšana. Cilvēki ir piesardzīgi un bailīgi.

DDD: *Ko darīt? Apgāds “Vieda” ir iztulkojis un pilnībā izdevis Dzīvās Ētikas Mācību latviešu valodā.*

A.B.: Un Latvija tādēļ

savā ziņā ir unikāla – mēs esam kā lielvalsts. Viss apstājas tikai pie viena jautājuma: vai cilvēkiem ir interese un vēlēšanās paplašināt savu apziņu?! Lai to izdarītu, nav nemaz jāzina krievu, angļu vai kāda cita svešvaloda. Taču cilvēkam, lai viņš vēlētos iziet ārpus vispārpieņemtajiem priekšstatiem, jābūt ar **nestandarta domāšanu**. Diemžēl jaunā paaudzē ļoti baidās būt oriģināla, visi cenšas būt vienādi. Lai atšķirtos,

teikt: **ja caurmēra latvieti salīdzinām ar amerikāni, tad esam unikāla tauta. Jo materiāli bagātāka ir sabiedrība, jo biežāk tā ir tumsonīga.** Arī Dzīvās Ētikas Mācība taču atzīst, ka manta var būt briesmīgas važas – tā spēj piesiet cilvēku un iedvest bailes to zaudēt. No šāda aspekta skatoties, dižķibeļe savā ziņā ir arī svētība, tā ir unikāla iespēja mainīties apziņā. **Mums ir jāatsakās no vienkāršajiem rietumu standartiem, kas visu pasauli dzen postā.**

Ja vien varētu radīt tādu situāciju, ka cilvēkiem ir neizbēgama iekšēja nepieciešamība lasīt šādas grāmatas...

DDD: *Kam, jūsuprāt, būtu jānotiek, lai cilvēki tiešām saprastu, ka tā ir vienīgā panaceja?*

A.B.: Patiesībā, vajadzīgs kaut kas tāds, kas jau tagad notiek.

DDD: Tātad jūs arī domājat, ka krīze jeb dižķibeļe ir svētība mūsu tautai?

A.B.: Noteikti, jo, ja tā saucamie treknie gadi būtu turpinājušies vēl četrus piecus gadus, tā būtu traģēdija. Tas ļoti kaitētu Latvijas un latviešu tautas garīgai atjaunošanai. Tiesa, nav normāla arī šodienas situācija, kad ģimenei zūd dzīvesvieta, vai bērni badojas. Taču materiālā labklājība ir kā atvars – jo vairāk ir, jo vai-

“Krievu šovinisti ir sapratuši, ka idejas vieno cilvēkus, ka tās rada neuzvaramu spēku.”

rāk gribas. Divdesmit gadu laikā tā morāle, kas bijusi mūsu tautai gadu simtus un ļāvusi izdzīvot, lielā mērā bez kādiem ieročiem ir sagrauta. Cilvēki lādās, ir nenovīdīgi viens pret otru...

DDD: *Tā, visticamāk, nebūtu, ja cilvēki zinātu Kosmiskās Patiesības, ko atklāj Dzīvās Ētikas Mācība. Vai gan tā notiktu, ja zinātu par domas spēku?!*

A.B.: Tieši tādēļ es vienmēr, ja vien ir tāda iespēja un kādu tas interesē, runāju par garīgām Mācībām un tiem zinātniskajiem atklājumiem, kas apstiprina tajās teikto.

LATVIEŠIEM JĀBŪT VIENOTIEM

DDD: *Šā gada 18.novembrī jūs ar sašutumu izteicāt nesapratni, kā var būt tāda situācija, ka Latvijā ir tik daudz cilvēku, kuri nezina latviešu valodu, neciena latviešu tautu. Ko šāda situācija liecina par mums, latviešiem?*

Andris Buiķis: Skaidrs ir viens – tā saucamā in-

tegrācija ar troksni ir izgāzusies. Tas viss bija blefs. Labi, ka vairs nav Integrācijas ministrijas, kur, manuprāt, v a i r u m s darbinieku bija nelojāli pret Latviju un latviešiem.

Man tomēr gribas aizstāvēt to viedokli, ka latvietis

“Ļoti maza rietumu sabiedrības daļa spēj izrauties no primitīvā materiālisma važām. No šāda aspekta raugoties, jāuzsver, ka Latvija tomēr ir unikāla.”

ir ar lielām potencēm. Mēs it kā visu paciešam. Jā, 18.novembrī tā izteicos, bet kādēļ ikdienā ar to pašu krievu runāju krieviski? No otras puses, šādi uzvedoties, mēs riskējam ar savas nācijas nākotni. Īpaši par to jādomā, redzot, kas notiek pasaulē. Mums jāatzīst, ka Gorbačovs laiks bija vienīgā iespēja Latvijai atgūt neatkarību. Šodien mēs neko tādu nevarētu panākt, jo esam tik maz.

DDD: *No vienas puses jums taisnība, bet no otras*

ka tās rada neuzvaramu spēku. Un šī taktika tiek arī īstenota – protams, ar Krievijas palīdzību. Taču mēs kopā ar tiem cittautiešiem, kuri saprot istas nacionālas valsts nozīmi, varam pret to cīnīties.

MUMS ATKAL JĀBŪT SAIMNIEKIEM LATVIJĀ!

DDD: *Esam aicinājuši latviešus ik dienu plkst.12.00 raidīt izplatījumā domu: “Latviešu tautas okupanti, brauciet prom! Pašmāju glēvuļi, vārguļi un nodevēji – paejiet malā!” Vai varat pievienoties šai domai?*

Andris Buiķis: Es tikai vēl pievienotu domu: “Esmu par istu nacionālu valsti!” Mums nav tikai jācīnās pret tumsu, bet gan jāiededz gaismā. Mums jā-

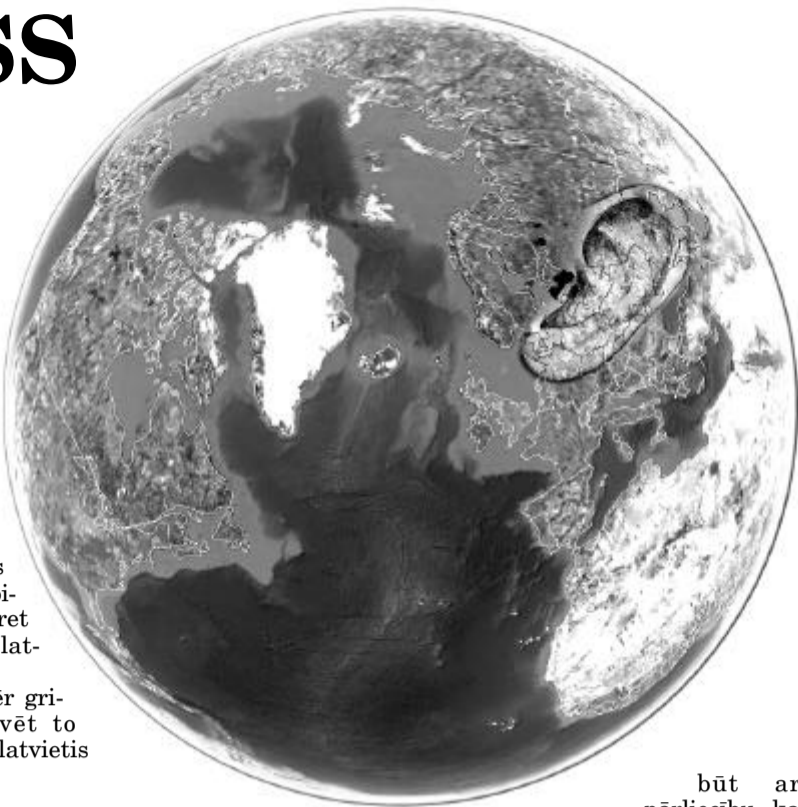
– *jūs taču pats teicāt, ka pat zinātnieki jau pierādījuši, ka domai ir liels spēks. Nav taču svarīgi, cik daudz mūsu ir, svarīgi – kādas ir mūsu domas, cik spēcīgi esam garā.*

A.B.: Tā gan ir. **DDD:** *Dzīvās Ētikas Mācība uzsver, ka saliedēts ap vienu domu, var paveikt ļoti daudz. Arī mūsu latviešu tauta varētu daudz ko mainīt, ja vien mēs spētu vienoties ap vienu ceļu ideju. Nauka nekad nevienos – tā tikai šķēļ. Mūs vienot var tikai nacionālisms.*

A.B.: Neatceros, vai esmu to lasījis, bet man ir pārliecība, ka situāciju mainīt var pat tikai desmit procenti no sabiedrības, ja vien viņi ir vienoti. Ja mums katrs desmitais latvietis būs ar apziņu, ka jānovērš okupācijas sekas, ka jāceļ patiesa nacionāla valsts, tad mēs sasniegsim savu mērķi.

DDD: *Ko jūs domājat par to, kas 9.maijā notiek pie tā saucamā Uzvaras pieminekļa?*

A.B.: Tas ir drausmīgi, un tas ir liels, naidīgs spēks. Krievu šovinisti ir sapratuši, ka idejas vieno cilvēkus,

būt ar pārliecību, ka mūsu valsts var radīt lielajai Rietumu pasaulei piemēru, kā jādzīvo. Principā Baltijas un Skandināvijas valstis var veidot jaunu paradigmu.

Kad 2005.gadā viesojos Amerikā, man bija iespēja tikt ar Japānas filozofu, mūku Jusušiku Genku Kimuru. Mēs vienojamies, ka **Latvija pēc formas atgādina ausi** un ka mums, latviešiem, ir iespēja pirmajiem sadzirdēt Dieva teikto.

Mēs varētu būt pirmie, kas sadzird jauno, kas to nodod tālāk pasaulei. Cilvēci šobrīd trūkst ilglaicīgas izdzīvošanas stratēģijas. Rietumu piedāvātais dzīves modelis ved mūs pretim iznīcībai.

DDD: *Kā gan šobrīd mēs varam citiem radīt piemēru, ja pat savā zemē neesam saimnieki? Mēs taču ļaujām okupantiem un kolonistiem joprojām dzīvot sev uz kakla.*

A.B.: Taisnība, mēs vēl neesam saimnieki savā zemē. Taču mums ir doma – mums tās spēks ir jāizmanto, lai atkal kļūtu par patiesiem savas zemes saimniekiem!

Intervēja Liene Apine

LASĪTĀJU VĒSTULES

Kad Saeima nobalsos par deokupāciju?

Atklāta vēstule Latvijas Valsts prezidentam un Saeimas priekšsēdētājam

Vai Saeimas Kārtības rullī ir paredzēts, ka jābalso pēc līdera paceltā ikšķa stāvokļa? Manuprāt, tādēļ jau deputāti sēžu laikā var spēlēt kārtis, skatīties bildes, gulēt un lasīt presi, jo zina, ka algu tik un tā saņems, nobalsojot pēc ikšķa...

Kad godātie kungi un Saeimas deputāti sāks domāt par OKUPĀCIJAS faktu un nobalsos par deokupācijas veikšanu, lai, manuprāt, godīgākajam un vislabāk vēsturi zinošam deputātam V.Lāča kungam Latvijas tiesa neliktu atvainoties cilvēkam, kura rīcība pret latviešu tautu ir klaji naidīga un presē rakstītais rada šaubas par Latvijas valsts cienīšanu (arī teiktā, ka neviens krievu jauniešis neies uz Okupācijas muzeju)? Manuprāt, ja būtu novērstas okupācijas sekas, tad tādi *kabanovi* nesēdētu ne vien Saeimā, bet arī nestaigātu pa Latvijas zemi!

V.Rudzītis

ČAKLS DARBS – LATVIJAS RESURSS

Turpinājums no 1. lpp.

LATVIJAS PRIEKŠROCĪBAS

DDD: Ar ko atšķiras pašreizējie jūsu rūpnīcas ražojumi no padomju laiku izstrādājumiem?

Valērijs Lukašenoks: Tagad mēs ražojam to, ko pieprasa tirgus. Mūsu specializācija ir tā saucamais mājas tekstils. Kā jau es teicu, no saražotajiem audumiem mēs šujam arī gultasveļu, galdautus, aizkarus un citas lietas. Padomju laikā viss process bija saistīts ar plānu, ražojuma metriem garus audumus – nevisai interesantus, galvenais bija izpildīt plānu. Tagad, pēc rūpnīcas privatizācijas, 80 procenti tiek eksportēti pamatā uz Rietumeiropu un tikai 20 paliek Latvijā.

DDD: Vai šie 20 procenti no jūsu saražotās produkcijas apmierina Latvijas tirgu?

V.L.: Jā, es domāju, ka pilnībā. Latvijā mēs esam vienīgie linu izstrādājumu ražotāji, taču Baltijā kopumā ir vēl citi. Piemēram, Paņevēžos, Biržos ir līdzīgi uzņēmumi.

DDD: Tad jau sanāk, ka jums ir konkurence?

V.L.: Protams, ka ir.

DDD: Vai linu izstrādājumu imports pārsniedz jūsu saražoto apjomu iekšējam tirgum?

V.L.: Man ļoti grūti atbildēt uz šo jautājumu, jo nav šāda pētījuma. Protams, mēs esam ar mieru pārdot

vairāk. Šeit gan arī jāvērs uzmanība uz dažādajiem virzieniem. Viens – tie ir apģērbi un audumu ražošana apģērbu šūšanai, kas nav visai liels mūsu darbības lauks. To veic citi uzņēmumi, un Latvijā tiek importētas linu drēbes – uzvalki, krekli, bikses u.tml. Kā jau teicu iepriekš, mūsu lielākā specializācija ir tā saucamais mājas tekstils, un mēs ražojam gan gatavas preces, gan audumus tieši šim vajadzībām.

“Līdz iestāšanās Eiropas Savienībā brīdim Latvijas linu audzētāji saņēma nacionālās subsīdijas, un vietējie zemnieki bija vairāk ieinteresēti nodarboties ar linkopību, jo lins ir diezgan grūta kultūra.”

Jāatzīst, ka līdz 2000. gadam strādāt bija vieglāk. Mums bija ligumi ar ārvalstīm par lielu apjomu viena veida izstrādājumu saražošanu. Piemēram, viena veida audumu lielā daudzumā mēs ražojām veselu gadu. Tad Eiropas Savienībā bija kvotas uz ķiniešu produkciju, bet tagad tās ir noņemtas, tāpēc šo nišu, kuru iepriekš bijām sekmīgi aizpildījuši, tagad aizņēmuši ķīnieši.

Tādēļ pēc 2000. gada mēs attīstījām citu koncepciju, proti, to, ka Latvijā Eiropas Savienības valstīm atrodas tuvāk nekā Ķīna. Ķīnieši spēj nodrošināt

lielu apjomu par ļoti labu cenu, bet, kad ir nepieciešami nelieli apjomi un izstrādājumu dažādība, krāsu atšķirība, turklāt piegādes ātrums, tad mēs iegūstam priekšrocības tieši ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ.

MUMS IR ČAKLI JĀSTRĀDĀ!

DDD: Vai piekriat, ka Latvijas ražošanas nīdēša-

ram, “Maximā” par vieglāku darbu maksā lielāku algu... utt. Labi – ja mēs palielināsim algu, tad mums jāceļ cena mūsu produkcijai. Pēdējos gados redzējām, kādas cenas ir veikalos, autoservisos, frizētāvās, celtniecībā... Bet mēs taču nevarējām par augstu cenu eksportēt uz Itāliju, Franciju, Vāciju, Skandināvijas valstīm.

Tādēļ, lai attīstītu ražošanu, bija jāpalielina nevis cena, bet efektivitāte. Lai to izdarītu, bija nepieciešama zināma darba disciplīna. Pēdējos gados uzņēmumā mums trūka strādnieku – viņi negribēja strādāt, jo, viņuprāt, maksājām mazu algu par darbu rūpnīcā, vieglāk ir darboties apkalpojošās sfērās. Tagad ir krīze, kura mūs piespiež darboties ar savu galvu, rokām un saviem resursiem. Beidzot cilvēkiem rodas tik nepieciešamā motivācija strādāt ražošanā!

Ja mums būtu kāds naftas tornis vai citi ienesīgi dabas resursi, tad naudu būtu iespējams nopelnīt vienkāršāk. Bet mums šo iespēju nav, tāpēc Latvijā ir čakli jāstrādā.

DDD: Cik cilvēku strādā jūsu uzņēmumā?

V.L.: Šobrīd aptuveni 120 līdz 150. Vēl pirms gada mums bija diezgan kritisks strādnieku deficīts. Trūka, piemēram, vērpeji. Tā nav specialitāte, kurā cilvēks var strādāt, kā no ielas nācis, jo jābūt gan zi-

nāšanām, gan pieredzei. Tagad jau ir labāk, un 150 darbinieku ir mūsu uzņēmuma optimālais skaits šodienas vajadzībām.

DDD: Tad jau jums iet secen šobrīd aktuālā problēma – darbinieku atlaišana?

V.L.: Jā. Pie mums var nopelnīt, uzņēmums nav tādā situācijā, ka strādniekiem būtu jāmaksā minimālā alga, taču šeit ir arī čakli jāstrādā, jo maksājam par gabaldarbu. Beidzot darbinieki ir sapratuši, ka pašiem jāstrādā!

RUNĀSIM LATVISKI!

DDD: Mani kā latvieti interesē tas, vai visi jūsu darbinieki runā latviski, jo rūpnīca taču atrodas Latvijā?

Valērijs Lukašenoks: Pie mums strādā dažādām tautībām piederoši

cilvēki – ļoti daudz ukraiņi.

DDD: Jūs viņiem latviski mācat?

V.L.: Jā.

Protams, ir cilvēki, kuriem latviešu valoda pado- das grūti, tomēr pamatā visi to prot. Savulaik, nu jau diezgan pasen, mēs rūpnīcā organizējām arī latviešu valodas kursus.

Es pats neesmu latvietis, bet krievs, pilntiesīgs Latvijas pilsonis no Latgales. Mani vectētiņi un vecmāmiņas, mani senči jau izsenis ir dzīvojuši Latvijā nevis ieradusies šeit okupācijas laikā.

DDD: Jūs taču piekriat, ka Latvijas uzņēmumos ir jāvalda latviešu valodai?

V.L.: Jā, protams.

Turpinājums
nākamajā numurā

Intervēja
Līga Muzikante

Apsveikumi

Priecīgus Ziemassvētkus un veiksmes pilnu Jauno gadu!

Pateicos Līgai Muzikantei, Lienei Apinei, Ilzei Liepai, Steidzītei Freibergai un Gardas kungam par raušanos Taisnības virzienā visu šo gadu. Daudzi raksti bija labi un daudzi – vēl labāki. Jābūt drosmei un talantam, lai tādas rakstītu. Un jums ir abi.

Jāpanāk zagļu un klaunu notiesāšanu. Jātaisa paurgtiesas, kā savulaik bija pret Jums. Valstī jābūt saimniekam. Tik, kur lai atrod talantu, kas nav sasmērējis? Diemžēl sarosījusies Ēlerte nav istā.

Labu veiksmi! Lai Dievs jums visiem palīdz!

Rolands Ozols
ASV

Vēlu laikraksta “DDD” veidotājiem – skaistākajām un drosmīgākajām latviešu sievietēm – priecīgus Ziemassvētkus un cerību piepildījumu pilnu Jauno 2010 gadu!

Vilnis Eisters

Lai Jūsu komandai Jaunā Baltā tīģera gadā bieza āda, spoža spalva un laba oža!

Ilze Krastiņa
Zv. advokāte

Kam rokā uzvilks gaismas loks,
Un bulta tīra zelta,
Par mērķi augstu debesis
Tam pati saule celta.
/Jānis Jaunsudrabiņš/

Lai Saulgrieži gan dabā, gan dzīvē!

Dace Kalniņa

MUĻĶIS VAI NEKAUŅA?

Iepriekšējā “DDD” numurā bija publicēta **Igora Žuravska** vēstule Ventspils musulmaņu kopienas līderim un Latvijas antihitleriskās koalīcijas cīnītāju asociācijas Ventspils nodaļas priekšsēdētāja vietniekam **Rafam Sultanovam**, kas tapusi kā atsauce uz ayzē “**Ventas Balsis**” publicēto R.Sultanova rakstu. Pēc I.Žuravska vēstules izlasīšanas Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietniece **Steidzīte Freiberga** sazvanija Rafu Sultanovu, taču plašāka saruna nenotika, jo cilvēks, kurš pie sava svētku galda vēlētos pacienāt arī latviešu leģionārus, nezina ne vārda latviski... Uz Steidzītes Freibergas jautājumu, kā gan viņš, 30 gadus dzīvojot Latvijā, nav iemācījies latviešu valodu, R.Sultanovs atbildēja: “Možet biķ – ja tupoi!” (“Varbūt esmu muļķis!”)...

Atklāta vēstule

**Ventspils Musulmaņu kopienas līderim,
Latvijas Antihitleriskās koalīcijas
cīnītāju asociācijas
Ventspils nodaļas priekšsēdētāja vietniekam
Rafam Sultanovam**

Latvijas Nacionālās frontes laikraksts “DDD” ir saņēmis ventspilnieka Igora Žuravska atklāto vēstuli, kurā tiek uzrunāts tieši Jūs pēc Jūsu publikācijas Ventspils laikrakstā “**Ventas Balsis**” (13. novembrī).

Neiztirzāsim Jūsu publikācijas saturu, to jau ir izdarījis Igors Žuravskis, pauzot neizpratni par Jūsu spontāni uzdīgusajiem “domu graudiem” – pēc 30

Latvijā nodzīvotiem gadiem pēkšņi nolikt “...ziedus pie Nezināmā Latvju kareivja kapa”.

Bet tas, ka gribat samierināt okupantus ar okupētajiem, t.i., varmākas ar upuriem, liecina vien par Jūsu aprobežotību vai nekaunību. Otrās Pasaules karš beidzās 8.maijā, bet 9.maijs ir padomju okupācijas (visnēzīgākās!) sākums Latvijā. Un šo savu

uzvaru pār latviešiem tad arī vēl joprojām svin mūsu zemes okupanti. Pa šo laiku vajadzēja gan iepazīt tās zemes, kur tik ilgu laiku jau mītat, patieso vēsturi. Bet kur nu – Jūs taču neesat spējīgs pat valsts valodā sarunāties (būtu jel nokaunējies). Un neesat vis “tupoī”, kā teicāt man telefonsarunā, kad pabrinājis, ka tik ilgā laikā neesat iemācījies valsts valodu, bet gan nekaunā, kas tādejādi apliecina savu necieņu tautai, kuras zemi esat aizņēmis – kā jau visi okupanti.

Tad kā gan Jūs sarunāties ar tiem latvju leģionāriem, kuriem, kā rakstījāt ayzē “**Ventas Balsis**”, klāsīt svētku galdu – vai kā tulku ņemsit līdzī to savu grāmatvedi, kuru piedāvājat man? Bet, ja ir tādi latvieši, kuri ar Jums draudzējas okupantu valodā, tad tie ir nožēlojami latvieši, par kuriem savas tautas patiesiem patriotiem ir jākaunas. Igors Žuravskis, kā redzat, ir krievs, taču godprātīgi cīnās par latviešu tautas nacionālajām interesēm – par Latvijas atbrīvošanu

no okupantiem. No tādiem, lūk, ir jāņem piemērs!

Jūsu gadījumā jāsaaka: “Dodieties taču beidzot projām ar visu savu biznesu un draugējiem uz savām istajām mājām, kur nebūs jāmacās svešas valsts valoda!” Vai Jūsu Dievs liek kultivēt netaisnīgumu un ieņemt citai tautai piederošu zemi?

Varu Jums pačukstēt, ka dekolonizācija notiks, gribat to vai ne. Tādēļ pasteidzieties, kamēr šis process vēl Jums ir nedaudz labvēlīgāks...

Steidzīte Freiberga
Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietniece,
LNF Ventspils reģionālās nodaļas vadītāja

KURŠ AIZSTĀVĒS MĀTI LATVIJU?

Turpinājums no 2. lpp.

VAI DROŠĪBAS DIENESTI IR NESPĒJĪGI?

DDD: *Sācies jaunais, 2010.gads. Ko jūs vēlētu savai latviešu tautai?*

Aivars Garda: Latviešu tautai varu novēlēt būt gudrākai un saprast, ka mūsu valdība, Valsts prezidents, Saeima krāp latviešu nāciju un visu valsti. Tas attiecas arī uz slepenajiem dienestiem – Saeimas aizsardzības biroju (SAB) un Drošības policiju (DP), kuru pienākums ir brīdināt valsts vadītājus, ka viņiem SVF un ES persona pretim stāv pasaules mēroga krāpnieki. Kriminālpolicija brīdina par kabatas zagļiem, noziedzniekiem un pamāca, kā cilvēkiem sevi pasargāt. Tas ir policijas pienākums, un mēs esam par to pateicīgi.

Ne SAB, ne DP, ne Valsts prezidents, ne citas valsts amatpersonas sabiedrībai neatklāj, ka mums nemaz nevajadzēja aizņemties naudu no SVF. Mums pašiem pietiek naudas. Starptautiskie krāpnieki ir līdzīgi deviņdesmitajos gados Latvijā izplatītajiem organizētās noziedzības grupējumiem, kas arī nodarbojas ar noziedzīgu augļošanu. SVF un Eiropas Komisija runā ar Latviju, mūsu muļķīgiem prezidentiem kā bāndīti. Viņu leksika ir līdzīga noziedznieku valodai: "Tev jāaizņemas nauda uz procentiem tieši no mums! Ja neaizņemies, dabūsi pa muti!" Godmaniši, repsiši, dombrovskiņi vienkārši nobistas. Var jau būt, ka viņi ir tik stulbi, ka nemaz nesaprot, ka Latvijai nevajag aizņemties naudu, bet ko tad dara mūsu drošības dienesti?!

Pieņemu, ka ir vajadzīga kaut kāda gudrija, lai izskaitļotu narkodilerus, ieroču tirgotājus; lai spiegtu izķertu uzreiz pie Zilupes. Bet ar to vien nepietiek. Jābūt arī analītiska-

smags valsts noziegums. Uz to ir attiecīgi jāreaģē!

Analīzes dienesta darbības laikā bija paredzētas izmaiņas valsts drošības likumos. Šie dienesti savstarpēji cīnījās – viens dienests nosacīti bija Kalviša, bet otrs Vairas Viķes-Freibergas pusē. "Uzvarēja" tas, kurš bija VVF pusē. Vai ar tādām muļķībām jānodarbojas slepenajiem dienestiem? Acimredzot ne uz ko citu, piemēram, izveidot plānu, kā glābt valsti, viņi nemaz nav spējīgi.

LATVIJA AIZŅEMAS NAUDU NO SUPER-KRĀPNIEMIEM

Aivars Garda: Pieņemu, ka man varētu iebilst: "Ja jau mums ir darīšana ar tādiem vareniem bāndītiem, ko gan mēs varam darīt?" Es viņiem atbildētu: "Ko mēs darītu, ja mums būtu jātiek galā ar kriminālajiem grupējumiem? Mums, visticamāk, ieteiktu tiem nemaksāt un vērsties policijā." Tieši tāpat Latvijai jārikojas situācijā, kad SVF uzspiež aizņemties naudu. Mums jāpārtrauc no viņiem aizņemties un arī maksāt. Jāmeklē aizsardzība kādās starptautiskās organizācijās. Protams, ka tas nebūs tik viegli izdarāms, jo, visticamāk, pret visiem šiem godmanīšiem, zatlerišiem ir "kompromāti", kurus vilks laukā, ja viņi iedomāties pīkstēt pretim. Bet cita ceļa nav. Valsts vadītājiem jāvērsas pie tautas un godīgi jāatzīst, ka viņi ir spiesti aizņemties no krāpniekiem. Lai tauta lemj. Taču valsts vadītāji iedomājas, ka viņi ir tik gudri, ka paši izlems – aizņemties vai neaizņemties no krāpniekiem.

Es neesmu praktizējošs ekonomists un visi skaitļi

atkarīga, ja SVF norāda, kas mums jā dara. Prezidents uz to atbildēja, ka lēmumus tomēr pieņem Saeima. Vai prezidents tiešām mūs uzskata par muļķiem? Arī 1940.gadā Latvijas Saeima pieņēma piespiedu lēmumu par pievienošanu PSRS.

DDD: *Varbūt mums nemaz nevajadzētu tērēt naudu nākamajam Saeimas*

vēlēšanām? Kādēļ mums nepieciešami deputāti un ministri, ja visu tāpat nosaka bāndīti SVF?

A.G.: Uz to jau arī virzās, ja tauta turpinās klusēt.

DDD: *Sanāk, ka latvieši piedzīvo dubultu okupāciju. Mēs vēl neesam tikuši vaļā no padomju okupantiem un kolonizatoriem, kad tiem arī ekonomiski okupēti.*

A.G.: Cionas gudrie savos protokolos skaidri atklāj, ka tagad nevienam vairs ar tankiem neokupē. Okupācija notiek ar finansēm. To mēs arī tagad piedzīvojam uz savas ādas. Patēriņš tiek strauji samazināts, parāds pieaug. Ekonomists Jānis Ošlejs pēc formulas izrēķināja, ka Latvijai trūkst viens miljards divi simti tūkstoši latu. Mēs trūkstošo naudu varētu oficiāli piedrukāt, pat nebaidoties no lata devalvācijas un inflācijas. Jāsečina, ka valsts vadītāji ir vai nu totāli stulbeņi vai arī noziedznieki un nelieši, jo izliekas to nezinām. Iespējams, ka gan viens, gan otrs.

Guntis Ulmanis izteicās, ka nevajadzētu pārmest **Dombrovskim** un **Repšem**, ka viņi rikoja nepareizi. Viņi vienkārši esot apjukuši. Es atvainojos, bet, kas tas ir par argumentu?! Ja esi apjucis, tad nav ko sēdēt tādos amatos. Lai viņi ņem rokās lāpstas un slotas un iet tīrīt ielas!

Ja valsts vadītāji ir apjukuši, jo starptautiskie krāpnieki piedraudējuši viņiem sadot *pa muti*, tad jā jautā, kādēļ nekā nav darīts, lai Latvijā būtu spēcīga armija, Zemessardze? Kāpēc tauta nav apbruņota, lai ikviens varētu sevi aizstāvēt, ja gadījumā kāds iedomātos iebrukt Latvijā?

AUGSTĀKO SPĒKU ATBALSTS IR JĀNOPELNA!

DDD: *Vai SVF vispār iedrošinātos piedraudēt latviešiem, ja mēs būtu veikuši Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju?*

Aivars Garda: Atbildēšu nedaudz dziļāk. Ja ne-

būtu Augstāko Gaišo Spēku, kas uzmana uz Zemes notiekošo ciņu starp Gaišajiem un tumšajiem spēkiem, tad, protams, būtu bezcerīgi vērsties pret tik lieliem bāndītiem. Ja Latvijas valsts nācījas vadībā būtu Augstāko Spēku sūnītis un atbalstīts Vadonis,

"Ja valsts vadītāji ir apjukuši, jo starptautiskie krāpnieki piedraudējuši viņiem sadot pa muti, tad jā jautā, kādēļ nekā nav darīts, lai Latvijā būtu spēcīga armija, Zemessardze?"

kurš SVF parādītu durvis, tad ne tikai SVF, bet pat *rofkelleri* un *rotšildi* pat ar superlielvalstu palīdzību Latvijai nevarētu neko izdarīt. Kāpēc? Tāpēc, ka pret Augstākajiem Spēkiem neviens nav stiprs. Tas nozīmē, ja Augstākie Spēki būtu visvājākās pasaules valsts pusē, tā tomēr uzvarētu visspēcīgāko lielvalsti.

Gaišajiem Spēkiem vienmēr ir gatavs Vadonis, kuru Viņi var sūtīt ikvienai nācijai un valstij, bet tikai ar vienu noteikumu - ja tauta un valsts Viņu pieņem, atzīst un ir gatava izpildīt Augstāko Spēku Pasaules Evolūcijas Plānu, kas vispārīgi noformulēts Dzīvajā Ētikā. Ja tauta būtu gatava visu radikāli mainīt, tad Gaišie Spēki nevilcinātos sūtīt savu Vadoni. Ja tauta nav gatava vai nespēj, tad, lai iztiekt ar pie varas esošajiem muļķiem un nečikst. Pašreizējā valsts vadītāji nav spējīgi neko izdarīt pret SVF draudiem, tādēļ arī viss tā notiek.

Protams, ja mēs būtu veikuši dekolonizāciju, tad parādītu, ka esam spējīgi rīkoties taisnīgi. Mūs noteikti atbalstītu Augstākie Spēki. Ar mums tad rēķinātos arī starptautiskie krāpnieki, jo Latvijai būtu spēcīga armija, Zemessardze, Aizsargi, katram būtu ierocis, un ikviens, pat sievietes būtu gatavas aizstāvēt savu zemi un tautu. Piemēru pasaulē netrūkst. Varam pamācīties gan no Izraēlas, gan Šveices, gan Zviedrijas.

VAI MŪSDIENU LATVIEŠI IZPĒRK TAUTAS KARMU?

DDD: *Kādēļ mūsu valdība spītīgi turas pretim, ja ir tik daudz piemēru, kā vajadzētu pareizi rīkoties?*

Aivars Garda: Vēsturiskie, kas pētījuši arhīvus, uzsver, ka pirmskara Latvijā bija ļoti daudz nodevēju – tēvs nodevis dēlu, dēls, savukārt, tēvu. Izskanēja pat skaitlis – 20 tūkstoši. Tik daudz nodevēju skaitliski mazajai latviešu tautai ir traģiski. Šodien mēs izbaudām šīs nodevības sekas, domāju, ka tagad nodevēju skaits nav mazāks. Mēs izpērkam smago tautas karmu.

Droši vien esam karmis-

ki nopelnījuši krāpniekus sev uz kakla. Taču tas nenozīmē, ka tie nav jānokrata. Mums nevajadzēja aizņemties naudu. Jā, mums vajadzētu iemācīties citādu dzīves stilu, mums būtu jāatsakās no labumiem, ko piedāvā imports, mums būtu jādzīvo tā, kā spējam

lepnums, vai ne? Taču Zviedrijā par normālu uzskata, ka pusjukušie pederasti var laulāties un pat adoptēt bērnus. Ja Zviedrijas karalis nav protestējis pret tādu apziņas deģenerāciju, tad kāda jēga no materiāli labas dzīves?! Dievs tādu perversiju nav paredzējis. Ja Dieva Dēls tagad ierastos pasaulē fiziskā Veidolā, Viņš tāds karaļus pirmos izmestu no trona.

Rietumu sabiedrība īstenībā ir jukusi, un mums nav jā jūc tai līdzī. Protams, ja man lūgtu pateikt, kura valsts nav jukusi, būtu ļoti grūti atbildēt, jo savā veidā viņi ir sajukušas. Rietumeiropa un Amerika ir tik acimredzami sajukušas, ka nevajag nemaz īpašu ekspertu komisiju, lai to atzītu. Ja Amerikas psihiatri septiņdesmitajos gados var pieņemt lēmumu, ka pediņi-draņķi ir normāli cilvēki, tad tādiem psihiatriem pašiem vajag speciālistus, kas viņiem uzstādītu pareizo diagnozi.

Rietumu sabiedrības vērtības ir tik degradētas, ka mūsu nācijai no viņiem nav jā mēcās. Ar visu to, ka ciešam no okupantiem, mēs esam spējuši saglabāt cerību. Mūsu nācijai ir

"Starptautiskie krāpnieki ir līdzīgi deviņdesmitajos gados Latvijā izplatītajiem organizētās noziedzības grupējumiem, kas arī nodarbojas ar noziedzīgu augļošanu."

darbojas šo blēžu labā. Cita izskaidrojuma nav. Viņi acimredzot šos blēžus uzskata par tik spēcīgiem, ka cīnīties pret viņiem nav jēgas.

DDD: *Vai tiešām latviešu tauta ir sastrādājusi sev tik smagu karmu, ka tagad esam spiesti iziet cauri tik lielām ciešanām, kādas citām tautām paiet secen? Vismaz ekonomiski citas Eiropas tautas nav tik sliktā situācijā.*

A.G.: Neuzskatu, ka nācijas attīstības kritērijs ir materiālā labklājība. Mēs, latvieši, esam nepareizi ievirzīti, jo vēlamies dzīvot kā rietumnieki. Taču paskatīties uz šiem rietumu stulbeņiem! Piemēram, Zviedrijā ir karalis. Kāds

cerība! Mēs esam ļoti kontrastaini. Tautā ir lieli draņķi, nodevēji, bet ir arī Svētvaroņi, gudri un viedī cilvēki. Ja viena viedā dēļ Augstākie Spēki izglābj veselu pilsētu, tad mums ir daudz viedo, kuri izglābs Latviju. Protams, draņķi aizies bojā, bet tur arī ir viņu istā vieta.

LNF un "DDD" redakcijas vārdā apsveicu visus lasītājus Jaunajā gadā un izsaku cerību, ka tieši mūsu atbalstītāju vidū ir visvairāk to cilvēku, kuru vieduma dēļ Dievs izmantos iespēju izglābt mūsu zemi, nāciju un valsti.

Intervēja Liene Apine

"Mēs, latvieši, esam nepareizi ievirzīti, jo vēlamies dzīvot kā rietumnieki. Taču paskatīties uz šiem rietumu stulbeņiem!"

jam un sintētiskajam die-nestam, kas domā par valsts ekonomisko drošību. Jābūt kaut vienam cilvēkam šajos dienestos, kurš saprot, ka Latvijas valstij ir darīšana ar krāpniekiem, un pasaka to saviem priekšniekiem, ģenerāļiem. Es gan pieļauju, ka tad, ja šāds cilvēks būtu, viņš, visticamāk, tiktu no dienestiem padzīts, jo muļķi viņu uzskatītu par bistamu.

Ateros, ka reiz bija izveidots īpašs Informācijas analīzes dienests. To vadīja Andris Brēķis, bet viņa vietnieks bija Andrejs Pan-teļejevs, kurš tagad strādā SAB un turpina analizēt. Tad lai arī izanalizē! Ja man nav taisnība, lai argumentēti to pierāda. Ja man ir taisnība, tad ir noticis

man nav pieejami, taču publiskajā telpā izskanēja informācija, ka Latvijas iedzīvotāji bankās depozītos noguldījuši deviņus miljardus latu. Kad **Godmanim** televīzijā ieteica aizņemties naudu no tautas, viņš pārbijās. Viņš saprata – ja viņš kaut ko tādu izdarīs, dabūs *pa muti* no SVF. Ja esam tik stulbi, tad nav ko sūdzēties, ka dzīve grūta.

SVF jau arī ir tikai starpnieks. Vīrs viņiem stāv tik gudri tumsas kalpi, ka mums pat grūti aptvert viņu uz ļaunuma vērsto gudrību. Viņi grib mūs padarīt tik nabagus, lai mēs pārdotu visus savus valsts īpašumus, paliekot pilnīgi pliki. **Zatleram** okupantu avīzē "Telegraf" jautāja, vai Latvija ir ne-

PALDIES!

2009.gada nogalē laikraksts "DDD" saņēma sirsnīgu dāvanu no Rūdolfa Veinberga. Ar īpašu veltījumu viņš dāvināja savu dzejoļu krājumu "Vejs vijoli spēlē".

TIEK TIESĀTS SAEIMAS PREZIDIJS

Pēc mūsu lasītāju lūguma, esam sākuši publicēt tiesas sēžu saīsinātus pierakstus, lai tie saglabājas vēsturē un lasītājiem ir iespēja netiešā veidā būt klāt šajā cīņā par taisnību, gūstot pieredzi tiesu darbos.

Atgādinām, ka laikā, kad pret "DDD" žurnālistiem bija pretlikumīgi ierosināta krimināllietā, Saeimas Preses dienests un Prezidijs vairākkārtīgi atteicās izsniegt preses akreditācijas darbam Saeimā. Rezultātā administratīvajā tiesā tika uzskāti divi tiesas procesi. Šobrīd abās lietās pirmās instances tiesa ir pieņēmusi "DDD" žurnālistiem labvēlīgus spriedumus, atzīstot Saeimas Preses dienesta un Prezidija lēmumus par prettiesiskiem un diskriminējošiem.

Pabeidzam publicēt 2009.gada 1.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā notikušās sēdes saīsinātu pierakstu. Šī ir viena no abām iepriekš minētajām administratīvajām lietām, kas ierosināta pēc Aivara Gardas un Līgas Muzikantes pieteikuma par to, ka 2006.gadā Saeimas Prezidijs akceptēja un atbalstīja Saeimas Preses dienesta prettiesisko lēmumu Aivaram Gardam un Līgai Muzikantei neizsniegt preses akreditācijas darbam Saeimā, par formālo iemeslu minot pret "DDD" žurnālistiem ierosināto krimināllietu. Saeimas Prezidiju tiesā pārstāvēja zvērinātu advokātu biroja "Liepa Skopina / BORENIUS" juriste Lelde Krastiņa. Tiesnese Sandija Audzere Prezidija lēmumu atzina par prettiesisku, taču šobrīd jau zināms, ka Lelde Krastiņa ir iesniegusi apelācijas sūdzību, kura tiks izskatīta tikai šā gada vasarā. Atgādināsim, ka Saeimas Prezidija pārstāvei honorārs tiek maksāts no mūsu – tas ir, no nodokļu maksātāju naudas, tāpēc viņai finansiāli ir izdevīgs pēc iespējas garāks tiesas process...

8.turpinājums

Sākumu lasiet "DDD" Nr.15(193)

"DDD" DARBS SAEIMĀ TIKA PARALIZĒTS

[..]

Līdzpieteicējs Aivars Garda: Sakiet, lūdzu, vai Saeimas Prezidijs, izskatot sūdzību par Preses dienesta lēmumu, jūs uzklausa vai ieinteresēti?

Lieciniece Liene Apine: Nē, es teiktu, kas tas bija ļoti formāls pasākums. Prezidijs mani, protams, neuzklausa ar ieinteresētību, pat gluži pretēji – steidzināja, pasakot, ka viņiem nav laika mani klausīties, un par šo jautājumu tie spriedīsot kaut kad citreiz...

Aivars Garda: Atbildētāja puse godāta tiesai parādīja vēstuli, kas parakstīta 2002.gadā. Tajā daži deputāti lūdz norobežot viņus no mums. Sakiet, lūdzu, kā, jūsuprāt, šī attieksme pret mūsu laikrakstu radusies – vai tāpēc, ka mēs esam skandalozi nekārtību cēlāji, vai arī tieši tāpēc, ka mēs vienmēr esam pieprasījuši taisnīgumu, izpratni un arī Saeimas deklarācijas par okupāciju pildīšanu, kas viņiem nepatīk?

[..]

Liene Apine: Prezidija locekļu attieksme viennozīmīgi bija negatīva, noraidoša, neieinteresējoša, kā jau es iepriekš minēju, tā bija balstīta subjektīvā attieksmē pret mūsu darbu, pret laikraksta "DDD" interesējošām tēmām un žurnālistu neatlaidīgo pastāvēšanu uz taisnīgumu, vēlēšanos uzzināt, ko Saeima kā likumdevējs dara, lai pildītu jau viņu pašu pieņemto Deklarāciju par Latvijas okupāciju.

Tiesnese Sandija Audzere: Vai trešajai personai ir kāds jautājums, lieciniecei par tām ziņām,

ko lieciniece var sniegt personīgi, piedaloties šajā sēdē?

Trešā persona – biedrības "Latvijas Nacionālā fronte" pārstāve Līga Muzikante: Jā, paldies. Vai gadījumā tu, būdama vienīgā no "DDD" žurnālistiem ar preses akreditāciju darbam Saeimā, kādreiz reāli varēji veikt žurnālistes pienākumus?

Liene Apine: Nē, nevarēju! Iemesls bija tāds, ka mana darba specifika Saeimas Ārlietu komisijā, kur tobrīd strādāju, noteica, ka man jābūt savā darbavietā nepārtraukti, tas ir, darbalaikā no plkst. 8.30 līdz plkst. 17.00, izņemot pusdienas laiku, kas komisijā bija sadalīts, darbiniekiem savstarpēji vienojoties. Man arī toreizējā komisijas vadītāja Vaira Paegle bija noteikusi stingru prasību, ka es pat personiski klātesot nedrīkstu sekot līdzi plenārsēdei, līdz ar to man nebija iespējas veikt žurnālista pienākumus šajā laikposmā, kad strādāju Saeimas Ārlietu komisijā.

[..]
Laikposmā, kad Aivaram Gardam, Līgai Muzikantei un arī Ilzei Liepai bija liegtas žurnālista akreditācijas un es biju vienīgā laikraksta "DDD"

akreditētā pārstāve Saeimā, "DDD" darbs parlamentā būtībā bija paralizēts. Mēs nevarējām piedalīties nevienā no preses konferencēm, jo es darba-

laikā netiku, tā teikt, darba devējs man nedeva šādu atļauju. Tādējādi "DDD" nevarēja uzdot aktuālākos jautājums deputātiem, būt klāt komisiju sēdē. Būtībā mums tika liegta mūsu nevalstiskās organizācijas nosprausto mērķu sasniegšana, kaut arī Saeima pati ir pieņēmusi lēmumu par to, ka jāveicina Saeimas un nevalstisko organizāciju sadarbība. Šajā gadījumā vēlreiz gribu uzsvērt, ka, manuprāt, tas bija tīri politisks lēmums, kam nav nekāda tiesiska seguma.

Tiesnese: Vai atbildētāja pārstāvei ir jautājumi?

Atbildētājs – Saeimas Prezidija pārstāve Lelde Krastiņa: Nē.

Tiesnese: Labi, paldies! Jums ir iespēja – vai nu palikt tiesas sēžu zālē, vai arī doties prom.

Liene Apine: Paldies, es izmantošu iespēju palikt – paklausīties.

PREZIDIJA LĒMUMS BIJA CINISKS UN RUPJŠ

[..]

Tiesnese: Tātad, pēc jūsu ieskatiem, lietas materiāli ir pietiekoši, lai tiesa taisītu spriedumu lietā. Vai pieteicēji uztur prasījumu?

Līga Muzikante: Jā, uzturam prasījumu.

Aivars Garda: Jā.

Tiesnese: Trešās personas viedoklis?

Trešā persona: Tieši tāds pats – uzturam prasību.

Tiesnese:

Tad tiesa pabeidz lietas izskatīšanu pēc būtības un pāriet pie tiesu debatēm. Tiesu debatēs jūs varat pasvītrot vēlreiz galveno, kas, jūsu ieskatā, ir par pamatu, kāpēc lēmums ir atceļams, neatkārtojot vēlreiz argumentāciju pēc būtības. Pieteicēji, lūdzu.

Līga Muzikante: Tātad Prezidija lēmums ir atceļams tādēļ, ka, pirmkārt, tas pārkāpj nevainīguma prezumpciju, un Prezidijs jau iepriekš bija pieņēmis, ka mēs esam vainojami noziegumā, paredzējis, ka mēs esam tādi, kas varētu kurināt nacionālo naidu, un

bildētāju, biju ļoti pārsteigts par Saeimas Prezidija, var teikt, cinismu, labi zinot visu tiesu instanču attaisnojošo spriedumu krimināllietā.

Tā bija nekaunība, ar kādu mums tika atteikta akreditācija. Tātad vispirms akreditāciju atteica Saeimas Preses dienests, mēs vērsāmies pie Saeimas Prezidija, tas ir, augstākās instances. Prezidijs taču ir likumdevēja augstākais orgāns, var teikt, mēs vērsāmies pie tā kā pie patiesības nesēja... Taču saņēmām plauku sejā... Tagad mēs nākam uz tiesu kā uz pēdējo instanci, un es vēlreiz atgādinu, ka Administratīvā tiesa ir tieši tāpēc izveidota, lai aizstāvētu individuāli arī pret šādu Saeimas Prezidija patvaļu un nekaunību. Tāpēc es ļoti ceru uz tiesas godprātīgu spriešanu. Paldies!

Tiesnese: Trešās personas iespēja debatēt...
Līga Muzikante: Jā.

tas nav leģitīms pamats, lai pieņemtu mums nelabvēlīgu aktu.

Otrkārt, Prezidijs ar savu lēmumu ir pārkāpis mūsu tiesības uz vārda un

preses brīvību. Bez tam, Prezidija lēmums pārkāpj faktiski visus Administratīvā procesa likuma 4.panta pirmajā daļā noteiktos vispārējos tiesību principus.

Uzsvēršu, ka uz Prezidija pārstāves šisdienas iebildumu, ka mēs, Aivars Garda un Līga Muzikante, nemaz neesam pārsūdzējuši Preses dienesta lēmumu, Liene Apine kā lieciniece atbildēja, ka mēs, abi līdzpieteicēji, esam viņu pilnvarojusi, un paskaidroja arī apstākļus – kādēļ. Un līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka nav ticis ievērots ārpus tiesas izmeklēšanas process.

Vēlreiz arī jāuzsver tas, ka mums krimināllietā nebija piemērots drošības līdzeklis, kas noteiktu konkrētas nodarbošanās aizliegumu, tāpēc arī Prezidijam nebija likumiska pamata pieņemt lēmumu par preses akreditāciju neizsniegšanu. Tāpēc lūdzam godāto tiesu atzīt šo te lēmumu par prettiesisku!

Turklāt jānorāda, ka pats Prezidija lēmums, kurš ir publiski pieņemts un vēl aizvien atrodas Saeimas lietvedībā, tā teksts satur apmelojošas ziņas, kas aizskar mūsu godu un cieņu. Šīs ziņas jebkurā brīdī var tikt izmantotas – un jo īpaši tad, ja Administratīvā tiesa ne-

ap-

kompensācija un arī Saeimas priekšsēdētāja atvainošanās. It īpaši tāpēc, ka es kā nejurists, klausoties at-

robožoja arī Latvijas Nacionālās frontes tiesības uz vārda brīvību un pārkāpa principu par pilsoniskās sabiedrības veidošanu Latvijā, un tādējādi šis lēmums bija vērst uz demokrātiskas iekārtas graušānu.

Tiesnese: Atbildētāja pārstāvis.

Atbildētājs: [..]
Vēlreiz vēlamies norādīt, ka saskaņā ar Satversmes tiesas 2006.gada 23.februāra spriedumu, nevainīguma prezumpcija piesaucama tikai paša kriminālprocesa ietvaros. Un saskaņā ar šo pašu spriedumu, arī nevainīguma prezumpcija neliedz noteikt kaut kādus ierobežojumus, kuriem jābūt ar leģitīmu mērķi un samērāmību – tas viss šajā Prezidija lēmumā ir ievērots, vēl jo vairāk, ja tas attiecas uz personas profesionālo darbību – šo tiesājamo... Iespējams noteikt ierobežojumus arī tikai uz iespējamu aizdomu pamata – nav jāpierāda cilvēka vaina, lai ierobežotu kaut kādu profesionālo darbību. Līdz ar to nepārprotami mēs lūgtu tiesu šeit atstāt bez izskatīšanas šo pieteikumu – gan pieteicēju, gan, protams, Latvijas Nacionālās frontes pieteikumu. [..]

Tiesnese: Pilns spriedums sastādīts un būs pieejams tiesas kancelejā 2009. gada 15. jūlijā. Jums ir tiesības 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas iesniegt apelācijas sūdzību adresētu Administratīvajai apgabaltiesai, iesniedzot Administratīvajā rajona tiesā. [..]

Aivars Garda: Jā, arī es, godātā tiesa, uzskatu, ka nepieciešama morālā

Tātad, papildinot iepriekšējo, varu tikai piebilst, ka Prezidija lēmums rupji ie-

“Prezidija lēmums, kurš ir publiski pieņemts un vēl aizvien atrodas Saeimas lietvedībā, tā teksts satur apmelojošas ziņas, kas aizskar mūsu godu un cieņu.”

kompensācija un arī Saeimas priekšsēdētāja atvainošanās. It īpaši tāpēc, ka es kā nejurists, klausoties at-

robožoja arī Latvijas Nacionālās frontes tiesības uz vārda brīvību un pārkāpa principu par pilsoniskās sabiedrības veidošanu Latvijā, un tādējādi šis lēmums bija vērst uz demokrātiskas iekārtas graušānu.

Tiesnese: Atbildētāja pārstāvis.

Atbildētājs: [..]
Vēlreiz vēlamies norādīt, ka saskaņā ar Satversmes tiesas 2006.gada 23.februāra spriedumu, nevainīguma prezumpcija piesaucama tikai paša kriminālprocesa ietvaros. Un saskaņā ar šo pašu spriedumu, arī nevainīguma prezumpcija neliedz noteikt kaut kādus ierobežojumus, kuriem jābūt ar leģitīmu mērķi un samērāmību – tas viss šajā Prezidija lēmumā ir ievērots, vēl jo vairāk, ja tas attiecas uz personas profesionālo darbību – šo tiesājamo... Iespējams noteikt ierobežojumus arī tikai uz iespējamu aizdomu pamata – nav jāpierāda cilvēka vaina, lai ierobežotu kaut kādu profesionālo darbību. Līdz ar to nepārprotami mēs lūgtu tiesu šeit atstāt bez izskatīšanas šo pieteikumu – gan pieteicēju, gan, protams, Latvijas Nacionālās frontes pieteikumu. [..]

kompensācija un arī Saeimas priekšsēdētāja atvainošanās. It īpaši tāpēc, ka es kā nejurists, klausoties at-

robožoja arī Latvijas Nacionālās frontes tiesības uz vārda brīvību un pārkāpa principu par pilsoniskās sabiedrības veidošanu Latvijā, un tādējādi šis lēmums bija vērst uz demokrātiskas iekārtas graušānu.

Tiesnese: Atbildētāja pārstāvis.

Atbildētājs: [..]
Vēlreiz vēlamies norādīt, ka saskaņā ar Satversmes tiesas 2006.gada 23.februāra spriedumu, nevainīguma prezumpcija piesaucama tikai paša kriminālprocesa ietvaros. Un saskaņā ar šo pašu spriedumu, arī nevainīguma prezumpcija neliedz noteikt kaut kādus ierobežojumus, kuriem jābūt ar leģitīmu mērķi un samērāmību – tas viss šajā Prezidija lēmumā ir ievērots, vēl jo vairāk, ja tas attiecas uz personas profesionālo darbību – šo tiesājamo... Iespējams noteikt ierobežojumus arī tikai uz iespējamu aizdomu pamata – nav jāpierāda cilvēka vaina, lai ierobežotu kaut kādu profesionālo darbību. Līdz ar to nepārprotami mēs lūgtu tiesu šeit atstāt bez izskatīšanas šo pieteikumu – gan pieteicēju, gan, protams, Latvijas Nacionālās frontes pieteikumu. [..]

Tiesnese: Pilns spriedums sastādīts un būs pieejams tiesas kancelejā 2009. gada 15. jūlijā. Jums ir tiesības 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas iesniegt apelācijas sūdzību adresētu Administratīvajai apgabaltiesai, iesniedzot Administratīvajā rajona tiesā. [..]

TOTALITĀRISMA IEDĪGLI LATVIJĀ

Turpinājums no 1. lpp.

Armands Augustāns: Nemaz nerunājot par kraso algu samazinājumu, neesošajām veselības un dzīvības apdrošināšanas polisēm utt. Stāvoklis patiešām ir ļoti smags. Citās pasaules valstīs policistiem ir nodrošināta vismaz veselības apdrošināšana.

Ministrei, protams, nepatīk, ka viņai tiek izteikti šādi aizrādījumi. Tiem, kas ir "augšā", vispār rūp tikai sava vide – viss pārējais viņus neinteresē. Valdībai un Saeimai mēs esam piedāvājuši daudzus priekšlikumus, tikai neviens tos nav ņēmis vērā.

MANIAKĀLA VALDĪTKĀRE

DDD: NPA paziņojumā presei jūs rakstījāt, ka Latvija kā valsts ir tuvu totalitārā režīma ieviešanai, klusēšana apdraud Latviju kā neatkarīgu, demokrātisku valsti, un tas var novest pie smagām sekām, ko Latvija jau ir pieredzējusi.

Armands Augustāns: Tā tas ir. Šie vārdi bija tiešā kontekstā ar iekšlietu ministres attieksmi un rīcību pret policistiem. Ja pati ministre neievēro likumus, Satversmi, netiekas ar arodbiedrībām, tad kur nu vēl tālāk? Visa viņas attieksme pauda noraidījumu pret jebkādu dialogu ar arodbiedrībām, viņa bija gatava runāt tikai ar valdību. Tāds komunikācijas stils jau pats par sevi parāda, ka tas ir autoritārs. Izskatās, ka, vēloties iegūt sev kaut kādu minimālu ietekmi, viņa rīkojas totalitāri, jo ministrei nav autoritātes. Viņai tādas gluži vienkārši nav! Nav izdevies iegūt. Un, ja viens ministrs var atļauties būt autoritārs, tad ķēdes reakcijā to atļausies arī pārējie.

Tāpēc šai gadījumā nedrīkstēja klusēt. Bet klusēja visa varas elite – Ministru prezidents izlikās šo brīdīm, kamēr sākās spiediens no Briseles; Valsts prezidents tāpat. Šāda acu pievēršana uz tik bīstamām tendencēm valsts pārvaldē ir pamats augstai, kad ķēdes reakcijā līdzīgu attieksmi cilvēki saņems arvien vairāk un biežāk. Diemžēl mūsu valstī viss negatīvais tiek pārņemts ļoti ātri.

DDD: Tātad jūs jūtat, ka valsts iet uz totalitārisma?

A.A.: Jā, pamatos ir jūtama šāda tendence. Mums ir tāds valdītāju

kults – visi grib valdīt. Ja ministrs paziņo, ka vienlaikus var būt, piemēram, iekšlietu ministrs, gan policijas vadītājs, gan arodbiedrību vadītājs – viss vienā personā, tad tā jau ir konkrēta autoritārisma pazīme.

Līdz pat 25.novembrim no ministres puses valdīja absolūta ignorānce. Līdz tam nāca tikai kaut kādi solījumi, piemēram, ka nesamazinās algas, cil-

vēku skaitu utt., taču no šiem solījumiem faktiski nekas nav izpildīts. Tie visi tika laužti. Mēs kā arodbiedrība arī esam domājuši, ko iesākt pret cilvēku, kurš apsola, bet neizdara. Taču izmantojamo ieroču ir ļoti maz, jo likums īstenībā nenosaka, vai drīkst politikai amatpersonai piemērot kādu sodu. Diemžēl nav tādu iespēju! Tādēļ arī šajā sakarā ir jādomā par likuma normu korekcijām.

POLICISTIEM JĀĻĀUJ STREIKOT

DDD: Ko tādā gadījumā darīt, ja tik atbildīga valsts amatpersona sola, bet nepilda? Turklāt runa ir nevis par kūku cepšanu, bet gan par valsts iekšējās drošības garantu!

Armands Augustāns: Jā, valsts iekšējā drošība... Kas attiecas uz konkrēto ministri, ministriju un viņus pārstāvošo partiju, tad risinājums ir pavisam vienkāršs – šogad ir vēlēšanas...

DDD: ...bet tās ir tikai rudenī, turklāt es, piemēram, neticu godīgām vēlēšanām. Ko cilvēks var darīt jau ta-

gad? Jūs, piemēram, rakstāt paziņojumus, organizācijai piketus. Cik zinu, Latvijā policistiem streikot ir aizliegts.

A.A.: Jā, policistiem ir aizliegts streikot.

cisti saņem no savām "augšām", – ļoti negatīvs.

DDD: Kas īsti notiek policistu vidē?

A.A.: Policists ir tāds pats mirstīgais. Jā, varbūt policistam ir vairāk privilēģiju, ko dod forma – viņš ir valsts amatpersona. Bet, kas attiecas uz policijas darbinieka ikdienas dzīvi, viņš ir tāds pats kā visi cilvēki. Viņam tāpat ir jāmaksā par komunālajiem pakalpojumiem, jāpārņem kredīti utt. Es pat teikšu, ka privātajā sektorā nodarbinātajiem ir daudz lielākas iespējas nekā policistiem, jo privātais var strādāt vienlaikus kaut desmit darbos, viņam tikai jāsamaksā nodokļi. Policistam šai jautājumā ir ierobežojumi. Viņš var strādāt tikai vienu darbu, bet ar īpašu priekšnieka atļauju vēl vienu, taču pamatā tie otrie darbi

“Kas ir svarīgāk – tas, ka ministrei ir smalks tualetes papīrs, vai tas, ka policistam nav ne pildspalvu, ne papīra, uz kā rakstīt?”

jau sāk izzust. Tam visam klāt nāk ikdienas stresi, jo policista darbs ir sarežģīts, jāstrādā ar tādu kontingentu, ar ko ikdienā parasti cilvēki nesaskaras vai saskaras uz ļoti īsu brīdi.

Pats esmu astoņus gadus strādājis policijā un zinu, ko tas nozīmē. Policistam redzēt liķus ar vardarbības pazīmēm ir gluži kā ikdienā... Šis darbs patiešām ir

smagnējs, un par to saņem vien 250 latu uz rokas nav ne adekvāti, ne nopietni. Esmu pārliecināts, ka, pārdaļot valsts budžetu, noteikti varētu atrast līdzekļus adekvātākam policistu atalgojumam. Tikai jābūt tādam vēlmei. Nauda ir.

Situāciju vieglāku nepadara arī tas, ka policistos jau kopš 2001.gada tiek uzturēta pilnīga neziņa par savu nākotni. Valsts policijā ir veiktas nemīlīgas reorganizācijas. Katru gadu! Tas norāda uz to, ka Valsts policija sistemātiski katru gadu ar šīm reor-

ganizācijām tiek palēnām iznīcināta. Protams, iznīcināta netiešā veidā. Ne-

lai valsts kase tiktu papildināta. Tā ir nereta parādība. Tikuši veikti arī īpa-

“Valsts policija sistemātiski katru gadu ar šīm reorganizācijām tiek palēnām iznīcināta.”

viens jau nepaziņo, ka mēs te tagad iznīcināsim policiju... Taču notiekošās bezjēdzīgās reorganizācijas ir viens no veidiem, kā to izdarīt.

POLICIJAS IZNĪCINĀŠANA REORGANIZĀCIJU AIZSEGĀ

DDD: Vai pareizi sapratu, ka, jūsuprāt, reorganizāciju aizsegā notiek faktiskā policijas iznīcināšana?

Armands Augustāns: Jā, tā es domāju. Pieļauju, ka kādas reorganizācijas ir radītas arī ar labu nolūku. Taču mūsu valstī kopumā vērojama šī negatīvā tendence – izdomāt un ieviest, piemēram, reorganizāciju, un tad meklēt argumentus, kāpēc tā bija vajadzīga... Kaut gan vajadzētu būt otrādi. Vispirms būtu jāveic kaut analīze, jākonstatē faktus, jāaprēķina līdzekļus, cik tas prasīs utt. Reorganizācijas tā, kā tās notiek tagad, manuprāt, ir bezcerīgas.

DDD: Kam ir izdevīga šādas situācijas radīšana?

A.A.: Izdevīgi ir tiem, kam Valsts policija nav vajadzīga.

DDD: Un, kas tie būtu?

A.A.: Grūti uz to precīzi

dzētu būt otrādi. Vispirms būtu jāveic kaut analīze, jākonstatē faktus, jāaprēķina līdzekļus, cik tas prasīs utt. Reorganizācijas tā, kā tās notiek tagad, manuprāt, ir bezcerīgas.

DDD: Tādā gadījumā jārunā par politiskās morāles līmeni Latvijā.

A.A.: Manuprāt, tādas politiskās morāles mūsu valstī vispār nav.

DDD: Vai šobrīd ir apdraudēta valsts iekšējā drošība?

A.A.: Kopējā aina ir tāda, ka iekšējā drošība patiešām pasliktinās.

Noziedzības līmenis aug, taču tas aug ne tikai tāpēc, ka policija ir novājināta, bet arī tāpēc, ka visas sabiedrības dzīves līmenis ir stipri novājināts. Ne velti aug arī pašnāvību skaits, kas ir apliecinājums cilvēku izmisumam.

Vājinot policijas spēku, mēs apdraudam iespēju policistiem efektīvi un ātri reaģēt uz noziegumu.

Turpinājums
nākamajā numurā

Intervēja Ilze Liepa

